

sørget for. Jeg skal ikke her komme ind paa det ofte omtalte Spørgsmaal om Pligten til Tilmeldelse til Valglisterne, men jeg skal gøre opmærksom paa, at dette Vælgerkorps har betydelige Beføjelser. Navnlig fik det i 1922 Indflydelse paa Bispevalget, ja, kan under visse Forhold komme til at vælge Biskoppen. Men hvorledes er Valgretten indenfor dette Vælgerkorps? Jeg skal oplyse det ved et Eksempel, et grelt Eksempel, men der findes mange saadanne. Hvis der skal foregaa Indstilling om Besættelse af Bispeembedet i København, har et lille Menighedsraad i et Sogn paa 500 Mennesker — og af den Størrelse er der adskillige i Københavns Stift — 6 Stemmer, men Menighedsraadet i et Sogn paa 20 000 Mennesker, der altsaa skulde have 40 Gange 6 Stemmer ved en saadan Indstilling, har kun 15 Stemmer. Det er givet, at en saadan Indstilling og eventuelt Valg af en Biskop med en saadan Ulighed i Valgretten vil volde Uro. Saa snart der blot kommer et lille Stridsspørgsmaal frem, hvor Biskoppen gør sig gældende, vil der komme Uro netop paa Grund af denne Bestemmelse.

Der er blevet talt om det uheldige i, at jeg søger at sammenlægge nogle smaa Præsteembeder for at faa en Nedgang i Kirkeskatten, og der er fra Menighedsraadernes Side blevet rejst Krav om, at en saadan Sammenlægning ikke maatte finde Sted, uden at den havde Tilslutning — ja, der er nogle, som gaar saa vidt, at de kræver Tilslutning af vedkommende Menighedsraad, men ellers siger man: Tilslutning fra et Nævn, som vælges af Menighedsraadene i det paagældende Stift. Hvilken Indflydelse vil et saadant Nævn faa, naar de smaa Sogne, som skulde sammenlægges, Sogne paa 500 eller færre Mennesker, har 6 Stemmer ved Valget af Nævnet, medens de store Sogne paa 20 000 Mennesker kun har 15 Stemmer? Det er en given Ting, at et saadant Nævn, der skulde dømme i den Slags Sager — og jeg er fuldstændig paa det rene med, at et saadant Nævn er i Konsekvens af den Udvikling, vi har haft indenfor Kirken i de sidste 20 Aar — absolut ingen Autoritet vilde have, netop fordi det manglede den retfærdige Sammensætning. Nej, naar jeg skal staa til Ansvar for Sammenlæg-

ning af Præsteembeder, skal jeg ikke staa til Ansvar for et saadant Nævn, i hvor høj Grad det end kan være i Konsekvens af Udviklingen, og hvor godt jeg end forstaaer, at Tanken bliver fremsat, men saa maa Kirkeministeren fremdeles staa til Ansvar overfor Rigsdagen, altsaa overfor den politiske Myndighed, medens jeg villigt indrømmer, at da det er de kirkelige Skatteydere, der er særlig interesserede paa dette Omraade, skulde det ogsaa være dem, der havde Indflydelsen.

Saaledes kunde jeg blive ved at fremføre forskellige Eksempler, som viser, at Uroen ikke kommer fra noget tilfældigt, men stammer fra, at vi er kommet ind i en Udvikling, som har villet give noget, men som alligevel ikke har givet noget, og jeg kan forsikre den ærede Ordfører for Venstre, at selv om det ærede Medlem skulde blive Kirkeminister — og jeg kan ikke tænke mig nogen mere ideal Kirkeminister —, vilde Uroen være der alligevel og blive større. Vi har i de sidste Dage hørt Tale om, at man skulde have en lignende Bestemmelse for Præster som den, man har for Lærere, saaledes at en Menighed, hvis der var kommet en dybtgaaende Uoverensstemmelse mellem den og Præsten, skulde kunne afskedige ham, blive af med ham, ligesom den havde indstillet ham til Kaldet. Denne Tankegang ligger jo i Konsekvens af den Udvikling, der har fundet Sted fra første Gang, vi fik Menighedsraad, i 1903, og indtil den Dag i Dag, og Kravet derom kan jeg saa udmærket godt forstaa, og det vil blive stærkere og stærkere. Den ærede Ordfører for Venstre udtalte — saaledes forstod jeg det —, at naar det drejede sig om saadanne Spørgsmaal, som angik, om jeg saa maa sige, den indre Side, den indadvendte Side i Kirken, altsaa Ritualer, Lære og Bekendelse, skulde Ministeren tage Hensyn til Bisper og Menighedsraad. Der er noget i den Tanke, fordi disse jo er valgte Repræsentanter for Menighederne, men med den nuværende Sammensætning af og Valgmaade til Menighedsraadene gad jeg egentlig nok vide, hvorledes han skulde tage dette Hensyn. Skal denne Tanke gennemføres, maa vi først have en Afgørelse af, om vi skal vedblive at gaa i den Retning paa det kirkelige Omraade, som